

Dispozitivul

Articolul 18 alineatul (1) CE se opune unei reglementări a unui stat membru care subordonează acordarea dreptului la o reducere a impozitului pe venit în funcție de cotizațiile la asigurarea de sănătate plătite condiției ca aceste cotizații să fi fost plătite în acest stat membru, în temeiul dispozițiilor dreptului național, și care are drept consecință refuzarea acordării unui astfel de avantaj fiscal atunci când cotizațiile care ar putea fi deduse din cuantumul impozitului pe venit datorat în acest stat membru sunt plătite în cadrul unui regim de asigurare de sănătate obligatorie al unui alt stat membru.

(¹) JO C 37, 9.2.2008.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Copad SA/Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, în calitate de administrator judiciar al Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL)

(Cauza C-59/08) (¹)

(Directiva 89/104/CEE — Dreptul mărcilor — Epuizarea drepturilor titularului mărcii — Contract de licență — Vânzarea de produse care poartă marca cu încălcarea unei clauze din contractul de licență — Lipsa consimțământului titularului mărcii — Vânzare către magazine de solduri — Atingere adusă renumelui mărcii)

(2009/C 141/25)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Copad SA

Pârâți: Christian Dior couture SA, Vincent Gladel, în calitate de administrator judiciar al Société industrielle lingerie (SIL), Société industrielle lingerie (SIL)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de Cassation (Franța) — Interpretarea articolului 5, a articolului 7 și a articolului 8 alineatul (2) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 1989, L 40, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 92) — Noțiunea de epuizare a drepturilor titularilor mărcii — Vânzarea, de către licențiat, a unor produse care poartă marca, încălcând prin aceasta o clauză din contractul de licență prin care se interzic anumite forme de comercializare — Vânzare către angrosiști și către persoane care fac comerț cu solduri — Atingere adusă prestigiului mărcii — Lipsa consimțământului titularului mărcii

Dispozitivul

- 1) Articolul 8 alineatul (2) din Prima directivă 89/104/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1988 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci, astfel cum a fost modificată prin Acordul privind Spațiul Economic European din 2 mai 1992, trebuie interpretat în sensul că titularul mărcii poate invoca drepturile conferite de această marcă împotriva licențiatului care încalcă o clauză din contractul de licență ce interzice, din motive care țin de prestigiul mărcii, vânzarea către magazine de solduri a unor produse precum cele din acțiunea principală, în măsura în care se dovedește că, în circumstanțele din acțiunea principală, această încălcare aduce atingere alurii și imaginii de prestigiu care conferă produselor respective o impresie de lux.
- 2) Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 89/104, astfel cum a fost modificată prin Acordul privind Spațiul Economic European, trebuie interpretat în sensul că respectiva comercializare de către licențiat a unor produse care poartă marca, cu încălcarea unei clauze din contractul de licență, se face fără consimțământul titularului mărcii în ipoteza în care se dovedește că această clauză corespunde uneia dintre cele prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din această directivă.
- 3) În cazul în care comercializarea de produse de prestigiu de către licențiat cu încălcarea unei clauze din contractul de licență trebuie totuși considerată ca fiind efectuată cu consimțământul titularului mărcii, acesta din urmă nu poate invoca o astfel de clauză pentru a se opune unei revânzări a acestor produse în temeiul articolului 7 alineatul (2) din directivă decât în cazul în care se dovedește, ținând cont de circumstanțele cauzei, că o astfel de revânzare aduce atingere renumelui mărcii.

(¹) JO C 92, 12.4.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 23 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Nógrád Megyei Bíróság — Republica Ungară) — PARAT Automotive Cabrio Textiltetőket Gyártó Kft./Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

(Cauza C-74/08) (¹)

(A șasea directivă TVA — Aderarea unui nou stat membru — Taxă aferentă achiziționării subvenționate de echipamente — Drept de deducere — Excluderi prevăzute de o reglementare națională la momentul intrării în vigoare a Celei de a șasea directive — Posibilitatea statelor membre de a menține excluderi)

(2009/C 141/26)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Nógrád Megyei Bíróság

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: PARAT Automotive Cabrio Textiltetöket Gyártó Kft.

Pârât: Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivata Hatósági Főosztály
Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Nógrád Megyei Bíróság — Interpretarea articolului 17 din Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1) — Reglementare națională care limitează deductibilitatea taxei aferente achiziționării subvenționate de echipamente la partea nesubvenționată

Dispozitivul

- 1) Articolul 17 alineatele (2) și (6) din A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale care, în cazul achiziționării de bunuri subvenționate din fonduri publice, nu permite deducerea taxei pe valoarea adăugată aferente decât pentru partea nesubvenționată a acestei achiziții.
- 2) Articolul 17 alineatul (2) din A șasea directivă 77/388 conferă persoanelor impozabile drepturi pe care acestea le pot invoca în fața instanței naționale pentru a se opune unei reglementări naționale incompatibile cu această dispoziție.

⁽¹⁾ JO C 116, 9.5.2008.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Thüringer Finanzgericht, Gotha — Germania) — Glückauf Brauerei GmbH/Hauptzollamt Erfurt

(Cauza C-83/08) ⁽¹⁾

[Armonizarea structurilor accizelor — Directiva 92/83/CEE — Articolul 4 alineatul (2) — Mică fabrică de bere independentă din punct de vedere legal și economic de orice altă fabrică de bere — Criteriul independenței legale și cel al independenței economice — Posibilitate de a suferi o influență indirectă]

(2009/C 141/27)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Thüringer Finanzgericht, Gotha — Allemagne

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Glückauf Brauerei GmbH

Pârât: Hauptzollamt Erfurt

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Thüringer Finanzgericht, Gotha (Germania) — Interpretarea art. 4 alin. (1) din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice (JO L 316, p. 21, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 152) — Calificarea drept „mică fabrică de bere independentă” în vederea aplicării de cote reduse ale accizelor — Criteriul „independenței economice” — Fabrică de bere care poate suferi o influență directă din partea altor două fabrici de bere, în temeiul rapoarturilor de participare și a repartizării drepturilor de vot.

Dispozitivul

Articolul 4 alineatul (2) din Directiva 92/83/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind armonizarea structurilor accizelor la alcool și băuturi alcoolice trebuie interpretat în sensul că o situație caracterizată prin existența unor legături structurale în termeni de participare și de drepturi de vot și în care se ajunge la împrejurarea ca aceeași persoană, care exercită funcții de administrator în cadrul mai multora dintre fabricile de bere în cauză, să fie în măsură, independent de comportamentul său efectiv, să exercite o influență asupra adoptării deciziilor comerciale de către respectivele fabrici de bere exclude posibilitatea de a le considera independente din punct de vedere economic una de cealaltă.

⁽¹⁾ JO C 128, 24.5.2008.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 2 aprilie 2009 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Hauptzollamt Bremen/J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.

(Cauza C-134/08) ⁽¹⁾

[Regulamentul (CE) nr. 2193/2003 — Taxe vamale suplimentare la importurile anumitor produse originare din Statele Unite ale Americii — Domeniu de aplicare — Articolul 4 alineatul (2) — Produse exportate după intrarea în vigoare a regulamentului menționat, dar în privința cărora se poate dovedi că erau deja expediate spre Comunitate la data primei aplicări a taxelor respective — Supunere]

(2009/C 141/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Hauptzollamt Bremen

Pârâtă: J.E. Tyson Parketthandel GmbH hanse j.